

Moederschap van Maria

Eerste lezing (Num. 6, 22-27)

De Heer sprak tot Mozes:

“Zeg aan Aäron en zijn zonen

Als gij de Israëlieten zegent

doe het dan met deze woorden:

Moge de Heer u zegenen en u behoeden!

Moge de Heer de glans van zijn gelaat over u spreiden

en u genadig zijn!

Moge de Heer zijn gelaat naar u keren en u vrede schenken!

Als zij zo mijn naam over de Israëlieten uitspreken

zal Ik hen zegenen.”

Tweede lezing (Gal. 4, 4-7)

Broeders en zusters,

toen de volheid van de tijd gekomen was,

zond God zijn eigen Zoon,

geboren uit een vrouw,

geboren onder de wet

om ons, slaven van de wet, vrij te maken,

zodat wij de rang kregen van zonen.

En omdat ge zonen zijt,

heeft God de Geest van zijn Zoon, die “Abba, Vader!” roept
in ons hart gezonden.

Ge zijt dus niet langer slaaf, maar zoon

en als zoon ook erfgenaam

en wel door toedoen van God.

Evangelie (Luc. 2, 16-21)

In die tijd haastten de herders zich naar Betlehem

en vonden Maria en Jozef

en het pasgeboren kind, dat in de kribbe lag.

Toen ze dit gezien hadden

maakten ze bekend wat hun over dit kind gezegd was.

Allen die het hoorden stonden verwonderd

ver hetgeen de herders hun verhaalden.

Maria bewaarde al deze woorden in haar hart

en overwoog ze bij zichzelf.

De herders keerden terug,

terwijl zij God verheerlijkten en loofden

om alles wat zij gehoord en gezien hadden;

het was juist zoals hun gezegd was.

Toen de acht dagen voorbij waren en men het kind moest besnijden,

ontving het de naam Jezus,

zoals het door de engel was genoemd

voordat het in de moederschoot werd ontvangen.